Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-576
(mr. B.F. Keulen, voorzitter, mr. J.S.W. Holtrop, prof. mr. M.L. Hendrikse, leden en mr. L.P. Stapel, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 5 juni 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekeringen N.V., h.o.d.n. Centraal Beheer gevestigd te Leeuwarden, verder te noemen Verzekeraara
Datum uitspraak	: 8 augustus 2019
Aard uitspraak	: Bindend advies
Bijlage	: Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen

Samenvatting

Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister, omdat Verzekeraar van mening is dat Consument met zijn stiefvader (zijnde de verzekeringnemer) heeft samengespannen met als doel een verzekerings-overeenkomst tot stand te doen komen die anders niet tot stand zou zijn gekomen. Volgens Verzekeraar is namelijk niet de verzekeringnemer, maar Consument de eigenaar en feitelijk gebruiker. De Commissie is van oordeel dat de door Verzekeraar aangedragen omstandigheden niet aantonen dat Consument de eigenaar en de feitelijk gebruiker van de auto is. Van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude is geen sprake. De registraties van de persoonsgegevens van Consument dienen verwijderd te worden. Dat geldt ook voor de kennisgeving daarvan aan het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit. Verder heeft de Commissie een kostenveroordeling ten gunste van Consument uitgesproken. De vordering is toegewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- het namens Consument digitaal ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de reactie van de vertegenwoordiger van Consument;
- de reactie van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 7 juni 2019 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 De stiefvader van Consument heeft met ingang van 1 april 2017 een autoverzekering voor zijn BMW met kenteken [kenteken] (verder te noemen 'auto 1') bij Verzekeraar.

2.2 Op 7 september 2017 heeft de stiefvader aangifte gedaan van vernieling van auto 1 die heeft plaatsgevonden tussen 28 augustus 2017 en 29 augustus 2017. Ook heeft hij een schadeclaim bij Verzekeraar ingediend.

2.3 Verzekeraar heeft een toedrachtonderzoek laten uitvoeren naar aanleiding van de schadeclaim. In het rapport van de toedrachtonderzoeker van 8 december 2017 staat het volgende -voor zover relevant- vermeld:

'(…) op 20 oktober ('is' toevoeging Geschillencommissie) met verzekeringnemer gesproken. (…) Bij het gesprek was ook zijn (stief)zoon, [naam en geboortedatum Consument] aanwezig. De heer [naam Consument] trad op als tolk voor verzekeringnemer. De heer [naam Consument] overhandigde een papier waarop stond dat verzekeringnemer hem had gemachtigd.

(…)

<u>Aankoop</u>

- *De heer [naam Consument] heeft de advertentie van de BMW op Marktplaats aan verzekeringnemer laten zien. De heer [naam Consument] is naar [naam bedrijf 1] in [plaatsnaam 1] gegaan en heeft de auto gekocht voor 10.500 euro. Verzekeringnemer wist de vraagprijs en de kilometerstand van de auto niet te benoemen. De heer [naam Consument] kon deze wel benoemen.*
- *Eind september heeft de heer [naam Consument] 5000 euro via zijn bankrekening overgemaakt als aanbetaling naar [naam bedrijf 1]. Eind december heeft hij 5500 contant van verzekeringnemer gekregen en hiermee de rest betaald.*
- *De heer [naam Consument] heeft afgesproken dat de auto een aantal maanden bij [naam bedrijf 1] in [plaatsnaam 1] zou blijven staan omdat verzekeringnemer naar Turkije zou gaan. Deze reis is niet doorgegaan. De heer [naam Consument] heeft de auto daar in februari opgehaald. Verzekeringnemer was hierbij niet aanwezig omdat 220 kilometer rijden te ver voor hem was.*

<u>Onderhoud</u>

- *De auto begon in april of mei 2017 storingen te geven. Deze mankementen werden voor 4000 euro verholpen bij [naam bedrijf 2] in [plaatsnaam 2] (…).*

De rekening werd door de heer [naam Consument] betaald via een pinbetaling. Het geld heeft hij later van verzekeringnemer contant teruggekregen, hier kan hij geen bewijs van overleggen.

- *Het onderhoud aan de BMW vond normaal gesproken plaats bij [naam bedrijf 2]. De laatste beurt was in juli en kostte 400 euro. De heer [naam Consument] heeft deze kosten betaald met contant geld dat hij van verzekeringnemer heeft gekregen.*

Gebruik

- *Het afschrijven van de wegenbelasting van de rekening van verzekeringnemer lukte niet omdat er onvoldoende saldo opstond. De heer [naam Consument] heeft de wegenbelasting toen via zijn rekening overgeschreven. Verzekeringnemer heeft wel het teveel betaalde bedrag van de Belastingdienst terug gestort gekregen op zijn rekening.*
- *Verzekeringnemer kan niet aangeven hoeveel kilometer hij gemiddeld in de BMW reed. De heer [naam Consument] verklaarde dat de kilometerstand bij verkoop 220.000 kilometer was.*

Verzekering

- *(…) De heer [naam Consument] heeft 30 december online een schorsing van de BMW aangevraagd. Hij heeft deze schorsing in april online gevrijwaard. (…)*
- *Verzekeringnemer wilde de auto allrisk laten verzekeren maar de heer [naam Consument] had WA plus afgesloten. Nadat verzekeringnemer zag dat het bedrag dat hij moest betalen voor de verzekering te laag was voor een allrisk heeft hij de heer [naam Consument] de auto per augustus 2017 alsnog allrisk laten verzekeren.*

Verkoop

- *(…) De heer [naam Consument] heeft de auto verkocht aan 3 jongens uit [plaatsnaam 3] voor 6400 of 6450 euro. (…) Verzekeringnemer heeft van het geld van de verkoop een Mercedes met kenteken [kenteken Mercedes] gekocht.* (verder te noemen 'auto 2').

Schade

- *Op 28 augustus 2017 zijn verzekeringnemer en de heer [naam Consument] op familiebezoek gegaan. De heer [naam Consument] reed. (…)*
- *De heer [naam Consument] heeft de auto samen met verzekeringnemer (de heer [naam Consument] was bestuurder) naar [naam bedrijf 3] gebracht. (…)*
- *De heer [naam Consument] heeft daarna op aanraden van de garage de verzekering gebeld en de auto weer meegenomen. Na het gesprek met de verzekering heeft de heer [naam Consument] de auto rond 18.00 uur diezelfde dag weer terug gezet bij [naam bedrijf 3] omdat de expert donderdag zou komen kijken. De heer [naam Consument] heeft de auto donderdagavond weer opgehaald.*

(…)

Verzekering

(…)

- *De heer [naam Consument] verklaarde zelf een betalingsachterstand bij Achmea te hebben. Hij gaf aan wel een verzekering gekregen te hebben bij OHRA ondanks dat hij dit bij hun gemeld heeft.*

(…)

Resumé m.b.t. het onderzoek

Aan de hand van de onderzoeksbevindingen wordt het volgende samengevat.

(…)

- *Verzekeringnemer heeft bij een eerder aanvraag voor een autoverzekering bij Unigarant één van de slotvragen met 'ja' beantwoord. Dezelfde vraag heeft hij bij de aanvraag voor de autoverzekering bij Achmea met 'nee' beantwoord. Verzekeringnemer heeft deze vraag bij Achmea niet naar waarheid beantwoord aangezien zijn autoverzekering bij Voogd&Voogd op 6 november 2015 werd beëindigd wegens wanbetaling.*
- *Op 7 oktober 2016 werd een autoverzekering van verzekeringnemer, na het indienen van een claim, beëindigd. Reden hiervan was dat de polis niet werd aangevraagd door verzekeringnemer maar door de heer [naam Consument] en deze later telefonisch op naam van verzekeringnemer werd gezet.*
  Verzekeringnemer heeft een Mercedes (…) gekocht. (…) Op 31 augustus 2017 probeerde de heer [naam Consument] een autoverzekering bij Achmea af te sluiten voor deze Mercedes. Deze aanvraag werd afgewezen omdat een andere verzekering eerder door Achmea werd beëindigd wegens wanbetaling. Later werd ditzelfde voertuig door verzekeringnemer verzekerd bij Achmea, de heer [naam Consument] verklaarde dat hij dacht dat hij geen verzekering voor dit voertuig heeft aangevraagd.
- *Verzekeringnemer kon de vragen die gesteld werden met betrekking tot de BMW niet goed beantwoorden waar de heer [naam Consument] dit wel kon. De heer [naam Consument] heeft ook de aankoop en verkoop van de BMW gedaan en de reparaties laten uitvoeren. De heer [naam Consument] betaalde ook de aanbetaling, de reparaties en de wegenbelasting van de BMW via zijn bankrekening. Daarnaast bleek dat daar werd gevraagd naar bepaalde autoritten dat de heer [naam Consument] steeds bestuurder van de BMW was. De heer [naam Consument] lijkt hiermee de feitelijke gebruiker/eigenaar van de BMW te zijn.*

Slotopmerkingen m.b.t. het onderzoek

Gezien de bevindingen is het aannemelijk dat de heer [naam Consument] de daadwerkelijke gebruiker van de BMW en de Mercedes is en de verzekeringen op naam van verzekeringnemer zijn gezet omdat de heer [naam Consument] deze niet op zijn eigen naam kan afsluiten.'

2.4 Bij brief van 10 januari 2018 heeft Verzekeraar aan Consument laten weten dat hij van oordeel is dat Consument de gebruiker en de eigenaar van de auto's is, omdat Consument de informatie verschafte over de aankoop, verkoop en de reparatie van de auto. Verzekeringnemer kon daar daarentegen niets over zeggen. Daarnaast deed Consument de aanbetaling van auto 1 en betaalde hij voor reparaties en de wegenbelasting. Ook trad Consument vaak op als bestuurder van auto 1. De auto's zouden, aldus Verzekeraar, bewust op naam van verzekeringnemer verzekerd zijn, omdat Consument geen verzekering bij Verzekeraar kon afsluiten. Door op deze wijze te handelen heeft Consument gehandeld met het opzet om Verzekeraar te misleiden. Als gevolg hiervan heeft Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument voor de duur van acht jaar opgenomen in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (verder te noemen 'EVR'). Van de registratie in het Incidentenregister heeft Verzekeraar melding gemaakt bij het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit (verder te noemen 'CBV').

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert verwijdering van de registratie van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, alsmede de melding van de registratie in het Incidenten-register aan het CBV. Daarnaast vordert Consument vergoeding van de door hem gemaakte kosten voor rechtsbijstand à € 1.210,-, vermeerderd met de wettelijke rente berekend vanaf 9 februari 2018.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Ter onderbouwing van zijn vordering heeft Consument de volgende argumenten aangevoerd

- De auto's zijn wel degelijk eigendom van verzekeringnemer en niet van Consument. Consument heeft alleen het woord gevoerd tijdens het toedrachtonderzoek, omdat hij de Nederlandse taal een stuk beter beheerst dan verzekeringnemer. Door Verzekeraar is niet aangetoond dat Consument de eigenaar van de auto's was. Overigens heeft Consument ook geen schadeclaim ingediend en is hij dus ook geen belanghebbende.
- De opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR heeft op onjuiste gronden plaatsgevonden. Consument is enkel zijn stiefvader behulpzaam geweest en Verzekeraar ter wille geweest om voor zijn stiefvader als tolk op te treden.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Consument is gebruiker en eigenaar van de twee auto's. Dit volgt uit de feiten die tijdens het toedrachtonderzoek naar voren zijn gekomen. Zo regelde Consument de aan- en verkoop van auto 1 als ook het onderhoud, de reparaties en de wegenbelasting.

Ook was Consument tijdens bepaalde autoritten de bestuurder van de auto. Ten aanzien van auto 2 was het ook Consument die de aankoop en het onderhoud regelde en was hij degene die de verzekeringsaanvraag voor auto 2 deed. Gelet op het verzekeringsverleden was het voor Consument niet mogelijk om de auto's op zijn eigen naam te verzekeren. Zo is op 9 oktober 2015 een autoverzekering op naam van Consument door Verzekeraar beëindigd vanwege wanbetaling en is een verzekeringsaanvraag voor auto 2 op naam van Consument door Verzekeraar geweigerd in verband met de eerdere beëindiging in 2015. Om die reden heeft hij deze auto's op naam van zijn stiefvader verzekerd met als doel om Verzekeraar te misleiden.

- Bij het bepalen van de duur van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR heeft Verzekeraar als verzwarende omstandigheden laten meewegen dat Consument heeft samengespannen met zijn stiefvader en dat hij eerder gefraudeerd heeft.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie dient de vraag te beantwoorden of Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

4.1 Opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, en met name de registratie in het EVR, kan voor de betrokkene grote gevolgen hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het EVR vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de deelnemer die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere deelnemers hun (financiële) diensten aan de betrokkene zullen weigeren. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van Verzekeraar om tot opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers. Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3 en GC Kifid 2017-717 onder 4.2.

4.2 Artikel 5.2.1 onder a en b van het Protocol (zie bijlage) bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Zo moet sprake zijn van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL: HR:2009:BH4720, overweging 4.4. Wordt deze vraag bevestigend beantwoord, dan dient te worden beoordeeld of de opneming van de persoonsgegevens in het EVR en de duur daarvan gerechtvaardigd zijn.

Zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude

4.3 Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument in het EVR opgenomen op basis van het toedrachtonderzoek. Hieruit heeft Verzekeraar de conclusie getrokken dat niet verzekeringnemer (zijnde de stiefvader) maar Consument de gebruiker en eigenaar van auto 1 en auto 2 is. Volgens Verzekeraar zouden de beide auto's bewust op naam van verzekeringnemer gezet zijn, omdat het voor Consument gelet op zijn verzekerings-verleden niet mogelijk was een verzekering op zijn eigen naam af te sluiten. Consument en verzekeringnemer hebben, aldus Verzekeraar, samengespannen met het opzet om Verzekeraar te misleiden.

4.4 De vraag die beantwoord moet worden is of de door Verzekeraar gestelde feiten een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude (opzet tot misleiding) opleveren en Verzekeraar dus in redelijkheid tot de registratie over heeft kunnen gaan.

4.5 De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar niet op voldoende gronden tot het oordeel is komen dat Consument hem opzettelijk heeft misleid. Hiertoe acht de Commissie het volgende redengevend.

4.6 Naar aanleiding van de schademelding van verzekeringnemer heeft Verzekeraar een toedrachtonderzoek laten uitvoeren. Omdat verzekeringnemer de Nederlandse taal niet goed machtig is, trad Consument op als tolk. Uit het rapport van de toedracht-onderzoeker volgt, dat tijdens het interview duidelijk werd dat ook Consument gebruik maakte van auto 1, hij betrokken was bij de aankoop van beide auto's, als ook bij het onderhoud en hij meerdere malen betalingen voorschoot voor verzekeringnemer.

4.7 De Commissie is van oordeel dat uit deze omstandigheden niet zonder meer volgt dat Consument ook de daadwerkelijke eigenaar en feitelijk gebruiker van de beide auto's was. Als uitgangspunt heeft immers te gelden dat diegene die kentekenhouder is (in dit geval verzekeringnemer), vermoed wordt eigenaar te zijn. De omstandigheden zoals door Verzekeraar naar voren gebracht zijn onvoldoende om tot het oordeel te komen dat verzekeringnemer niet de eigenaar van de auto's is. Voor zover Verzekeraar in dit kader heeft aangevoerd dat de auto's op naam van verzekeringnemer zijn gezet omdat Consument vanwege zijn verzekeringsverleden de auto's niet op eigen naam kon verzekeren, merkt dat Commissie op dat ditzelfde ook geldt voor verzekeringnemer. Uit het onderzoek van de toedrachtonderzoeker volgt immers dat op 6 november 2015 een verzekeringsovereenkomst van verzekeringnemer is beëindigd vanwege wanbetaling en een verzekeringsaanvraag bij een andere verzekeraar om die reden is geweigerd. Dit argument van Verzekeraar houdt om die reden dan ook geen stand.

4.8 Samenvattend is de Commissie van oordeel dat geen sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude /samenspanning tussen Consument en verzekeringnemer met als doel Verzekeraar te misleiden. Verzekeraar mocht dus niet overgaan tot het registreren van de persoonsgegevens van Consument in het EVR. Verzekeraar dient deze registratie ongedaan te maken.

Registratie in het Incidentenregister

4.9 Vervolgens is de vraag aan de orde of de incidentenregistratie wel mag worden gehandhaafd. Opname in het Incidentenregister is, op grond van artikel 3.1.1 Protocol (als bijlage aan deze beslissing gehecht), toegestaan wanneer sprake is van een Incident als omschreven in artikel 2 van het Protocol en het doel van het Incidentenregister zoals omschreven in artikel 4.1.1 van het Protocol is gediend bij registratie. Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 is voldaan, dient Verzekeraar zorg te dragen voor verwijdering van de gegevens.

4.10 Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument geregistreerd, omdat hij van mening is dat sprake is van fraude (opzet tot misleiding). Zoals hiervoor overwogen is de Commissie van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat sprake is van opzettelijke misleiding door Consument van Verzekeraar. Nu een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude niet vast is komen te staan, is de Commissie van oordeel dat de geregistreerde gegevens niet langer ter zake dienend zijn. De registratie kan immers niet bijdragen aan het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van strafbare gedragingen of aan de in artikel 4.1.1 Protocol omschreven doelen. De registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister is dan ook niet gerechtvaardigd. Dit strookt ook met de hiervoor onder 4.2 genoemde beslissing van de Hoge Raad van 29 mei 2009, dat de voor rechtmatige verwerking van strafrechtelijke gegevens gestelde eis dat die gegevens in voldoende mate vaststaan, geldt voor verwerking in 'de registers', waarbij het ging om het EVR en ook het Incidentenregister. Zie ook Hof Den Haag 10 april 2018, ELCL:NL:GHDHA:2018:655, overweging 29 e.v.

4.11 Verzekeraar dient de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister ongedaan te maken evenals de melding daarvan aan het CBV.

Kosten voor rechtsbijstand

4.12 Consument heeft ook vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand gevorderd. Op grond van artikel 38.11 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening kan de Commissie ten gunste van Consument een kostenveroordeling uitspreken.

Gelet op het oordeel van de Commissie dat Verzekeraar de registraties van de persoonsgegevens van Consument dient te verwijderen, ziet de Commissie aanleiding te bepalen dat -een deel van- de door Consument gemaakte kosten voor rechtsbijstand door Verzekeraar vergoed dient te worden. Voor het bepalen van de hoogte van deze kostenveroordeling sluit de Commissie aan bij het Liquidatietarief Kifid (kostenvergoeding voor rechtsbijstand) behorende bij artikel 38.11 van het Reglement Geschillencommissie financiële dienstverlening.

4.13 Conform het Liquidatietarief Kifid Tarief I wijst de Commissie – op basis van één procespunt voor de gehele schriftelijke fase en één procespunt voor de mondelinge behandeling – een bedrag toe van € 200,-. Voor toewijzing van wettelijke rente hierover bestaat geen aanleiding

5. Beslissing

De Commissie beslist dat Verzekeraar binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR verwijdert en de melding aan het CBV intrekt.

De Commissie wijst de vordering van Consument tot vergoeding van de door hem gemaakte kosten voor rechtsbijstand toe tot een bedrag van € 200,- en bepaalt dat Verzekeraar deze kosten binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd aan Consument vergoedt.

De Commissie wijst het meer of anders gevorderde af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage
Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
(…)
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.